

Endvidere omfatter eneretten filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber, hjemmehørende i et land uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjeland), hvor filialen har opnået tilladelse her i landet i henhold til § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 9, stk. 1.

Som noget nyt er det i § 33 foreslået, at investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, skal have tilladelse til at udøve grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed med værdipapirer her i landet. Denne form for virksomhed har hidtil ikke krævet tilladelse fra Finanstilsynet. Som konsekvens heraf er investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har opnået en sådan tilladelse, medtaget i forslaget.

Formidling og udførelse af valutaspotforretninger i investeringsøjemed for investorer, med henblik på at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta, er ikke omfattet af Investeringsservicedirektivet, og er således ikke omfattet af det »Europæiske pas«, hvorved forstås retten til fri etablering af filialer og fri udveksling af tjenesteydelser i andre EU-lande, samt lande, Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med på det finansielle område. Imidlertid vil et investeringsselskab, der i hjemlandet har fået tilladelse til at tilbyde den pågældende tjenesteydelse, også kunne drive denne virksomhed, såfremt den overholder dansk lovgivning på dette område. Dette følger af de almindelige EU-regler om ikke-diskrimination. For kreditinstitutter er aktiviteten omfattet af det »Europæiske pas«.

For så vidt angår afgrænsningen af, hvilke aktiviteter og instrumenter (værdipapirer), der er omfattet af eneretten, er der som noget nyt henvist til de aktiviteter og instrumenter (værdipapirer), der i henhold til bilag 4, afsnit A og bilag 5, til lovforslaget er omfattet af den virksomhed, som virksomheder med tilladelse efter stk. 1 kan udføre.

Det er præciseret, at eneretten som hidtil udover formidling af kontakt mellem kunder og værdipapirhandlere samt formidling og udførelse af handler også omfatter skønsmæssig porteføljepleje og udstedelse af afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner samt placering af sådanne emissioner. Efter bestemmelsen skal virksomheder have tilladelse til at udføre aktiviteter for tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag. En virksomhed med tilladelse efter § 7, stk. 1, kan dog udstede afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner samt placere sådanne emissioner uden tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 1 og 2.

Derudover vil eneretten som noget nyt tillige omfatte opbevaring og forvaltning af værdipapirer for investorer. Med forslaget vil danske og udenlandske værdipapirhandlere få eneret til at udføre tjenesteydelsen. Pengeinstitutter kan dog udføre denne aktivitet uden tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 1 og 2, og realkreditinstitutter kan opbevare og forvalte egne realkreditobligationer og egne andre værdipapirer uden tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 8, stk. 1, og bilag 3.

Som en videreførelse af § 4 a i lov om værdipapirhandel m.v. omfatter eneretten også formidling og udførelse af valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta, når disse aktiviteter udføres på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand.

Det følger af markedskutymen, at valutaspotforretninger er valutaforretninger, der afvikles senest 2 arbejdsdage efter indgåelsesdagen, og at valutaterminforretninger er valutaforretninger, der afvikles 3 arbejdsdage eller senere efter indgåelsesdagen. Hvis en valutaspotforretning omfattet af forslagens stk. 1 forlænges ud over 2 dage, vil der være tale om en valutaterminforretning. Valutaterminforretninger er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 6, »Finansielle futures« i lov om værdipapirhandel m.v. og af forslagens bilag 5, nr. 11. Handel med valutaterminforretninger vil således også være omfattet af eneretten.

Med bestemmelsen har det ikke været hensigten at regulere valutaspotmarkedet som sådan, men alene at regulere en bestemt type virksomhed, der består i at tilbyde valuta på spotbasis i investeringsøjemed ved gennem gentagne transaktioner at spekulere i kursændringer på valuta.

Da det falder uden for deres virksomhedsområde, er Danmarks Nationalbank og Finanstyrelsen ikke omfattet af eneretten til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta, når disse aktiviteter udføres på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand.

Henvisningen til tilladelsesbestemmelserne medfører, at det ikke af bestemmelsen om eneretten fremgår, i hvilket omfang de enkelte typer af finansielle virksomheders eneret omfatter samtlige aktiviteter og instrumenter (værdipapirer). Afgrænsningen heraf reguleres i tilladelsesbestemmelserne i §§ 7-10, hvoraf det fremgår, hvilke aktiviteter den pågældende virksomhedstype kan opnå tilladelse til.

Eneretten omfatter alene virksomhed på erhvervsmæssigt grundlag. Ved erhvervsmæssigt grundlag forstås, at der ved transaktionen er tilstræbt en økono-